

סדר נשים | מסכת גיטין כ"ז-כ"ח | שבת פרשת קרח / פרשת שלח לך | כ"ב-כ"ג סיון תשפ"ג (17-11 יוני 2023)
Seder Nashim | Masechet Gittin 26-32 | Shabbat Parashat Korach / Parashat Shlach Lecha | 22-28 Sivan (June 11-17)

Daf 26: RABBI ELAZAR BEN SHAMUA

דף כ"ז: רבי אלעזר בן שמוע

Rav said of Rabbi Elazar that he was *"tovina d'chakhimei"* – the most fortunate of the Sages – because a dispute raised in the *Mishnah* had been decided in accordance with his opinion. Any instance where Rabbi Elazar appears in the *Mishnah* or *Baraita* without citing the father's name refers to Rabbi Elazar ben Shamua, who was one of the five students taught by Rabbi Akiva after 24,000 of his students died.

רב אמר על רבי אלעזר שהוא "טובינא דחכמי", כלומר: המאושר שבחכמים, מפני שנופסקה הלכה כמותו במחלוקת שהובאה במשנה. כל רבי אלעזר שמופיע במשנה או בבבליה בלא שם אביו, הוא רבי אלעזר בן שמוע, שהיה אחד מחמשת התלמידים שרבי עקיבא לימד לאחר שמתו עשרים וארבעה אלף תלמידיו.

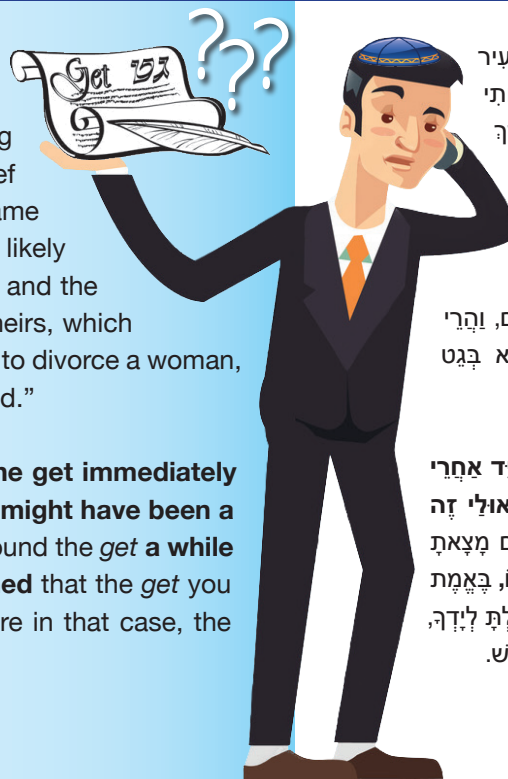
Rabbi Elazar ben Shamua was blessed to live a long life, reaching the age of 105 years. At that advanced age, Rabbi Elazar was killed by the wicked Romans, as one among the ten martyrs who were executed at their hands because they learned and taught Torah. The Romans wanted to kill Rabbi Elazar on Friday afternoon, however, he so profoundly wanted to fulfill the *mitzvah* of *Shabbat* that he begged them to postpone his killing. Alas, the Romans refused to listen to him, and when Rabbi Elazar recited *kiddush* on Friday night the wicked Romans killed him. A heavenly voice immediately called out and declared: "Blessed is Elazar."

רבי אלעזר בן שמוע זכה להאריך ימים עד גיל מאה וחמש שנים. בגיל כה קשיש הרגוהו הרומאים הרשעים והוא היה בין עשרת הרוגי מלכות שהוצאו להורג על ידם מפני שלמדו ולימדו תורה. הרומאים רצו להרוג אותו ביום ששי אחר הצהרים והוא כל כך רצה לקיים את מצות השבת וביקש מהם שימתינו מהריגתו, אך הם לא שמעו לו וכשעשה קידוש הרגו אותו הרשעים. מיד יצאה בת קול והכריזה: "אשרוך אלעזר."

Daf 27: THE AGENT WHO LOST THE GET

דף כ"ז: השליח שאיבד את הגט

One day a terrified man approached the local Rav and said: "A man named Yosef sent me to deliver a *get* (divorce document) to his wife Bilha. I was walking along the road, and suddenly I lost the *get* Yosef entrusted to me. Later on, I found the *get*, but I became apprehensive, because after all, in this city there are likely other families in which the husband is named Yosef and the wife is named Bilha. Perhaps the *get* I found was theirs, which is significant since we learned that it is only possible to divorce a woman, with a *get* that was written especially with her in mind."

באחד הימים הגיע אדם מבוהל לרב העיר וקרא סיפור: אדם בשם יוסף שלח אותי לתת גט לאשתו בלהה. הלכתי בדרך ולפתע אבד לי הגט. אחר כך מצאתי אותו אצל נכנס בי חשש, הרי בעיר הזו ישנן משפחות נוספות שבהן לבעל קוראים יוסף ולאישה קוראים בלהה. אולי הגט שמצאתי הוא שלהם, והרי למדנו שאי אפשר לגרש אישה אלא בגט שנכתב עבורה במיוחד.

The rabbi told the *shaliach* (agent): "If you found the *get* immediately after you lost it, there is no need to fear that this might have been a *get* written by another husband. However, if you found the *get* a while after you lost it, you really do need to be concerned that the *get* you found is not the *get* that you received, and therefore in that case, the husband R. Yosef, would need to write a new *get*."

אמר לו הרב: אם מצאת את הגט מיד אחרי שאיבדת אותו, אין צורך לחשוש שאולי זה גט שנכתב על ידי בעל אחר. אך אם מצאת את הגט זמן-מה אחרי שאיבדת אותו, באמת צריך לחשוש שמא אין זה הגט שקיבלת לידך, ולכן הבעל ר' יוסף צריך לכתוב גט חדש.

Daf 32: NULLIFICATION OF AGENCY

דף ל"ב: ביטול השליחות

A person is permitted to appoint agents to perform tasks on their behalf. For instance: to purchase a house, to acquire a wife, and yes, to divorce his wife on his behalf. The *shaliach* (agent) is authorized to perform tasks on behalf of the person who sent them.

What would happen if after the *shaliach* set out to perform the requested task the sender had regrets? What can the sender do to nullify the *shlichut* (agency)? The sender can inform two people: "I nullify the *shlichut*." And then, even if the *shaliach* acquires a house on his behalf, ultimately, it turns out that the *shaliach* did not acquire anything on behalf of the sender, because the *shlichut* was nullified.

אדם יכול למנות שליח שיעשה עבורו דברים, למשל: שיקנה עבורו בית, שיקדש עבורו אישה, וכן שייגרש עבורו אישה. השליח עושה פעולות עבור האיש ששלח אותו.

מה קורה אם אחרי שהשליח יצא לדרך המשלח מתחרט? מה הוא יכול לעשות כדי לבטל את השליחות? המשלח יכול להודיע לשני אנשים: "אני מבטל את השליחות", ואז גם אם השליח יקנה עבורו בית, בסופו של דבר יתברר שהוא לא קנה עבורו מאומה, כי השליחות התבטלה.

D'VAR TORAH: PARASHAT KORACH

דבר תורה: פרשת קרח

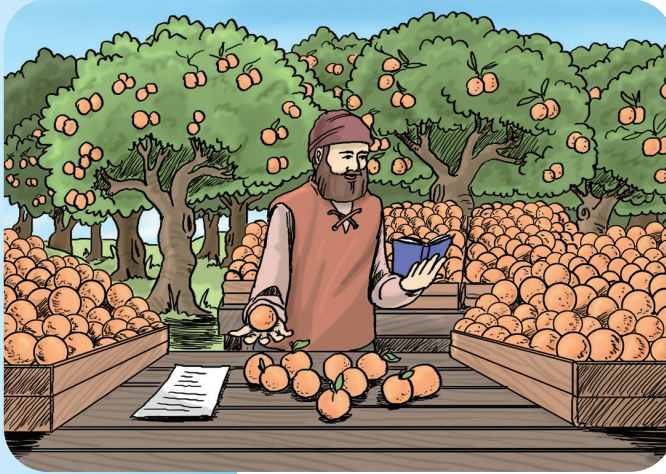
Korach had all the reasons in the world to be pleased with the bounty God had given him. Korach came from a very important family. He was one of the descendants of Kohath, who were the bearers of the holy vessels, and if that was not enough, Korach himself was the bearer of God's *aron ha-brit* (ark of the covenant), which is undoubtedly the most important and honorable positions among the *levi'im*. In addition, the *Gemara* relates that Korach was also very wealthy and that in the desert he had a caravan of donkeys that carried boxes full of keys to all his treasures. Despite all this prosperity, Korach chose to rise up and become jealous of Moshe and his position. This behavior teaches us that a person's goodness and happiness do not depend on what or how much that person has but, rather, by keeping themselves engaged and always remaining pleased with what they have received.

לקרח היו את כל הסבות שבְּעוֹלָם להיות שֶׁמַּח בְּכָל הַטּוֹב שֶׁנָּתַן לוֹ ה'. קרח בא ממשפחה חשובה מאוד, הוא היה מצאצאיו של קהת שהיו מנושאי כלי הקדש, ואם לא די בכך קרח בכבודו ובעצמו היה מנשאי ארון ברית ה', שזה ללא ספק התפקיד החשוב והמכבד ביותר בקרב הלויים. בנוסף, מספרת הגמרא שקרח גם היה עשיר גדול, והיתה לו במדבר שירה של חמורים שסחבה עבורו תבות מלאות מפתחות של כל האצרות שלו. למרות כל הטוב הזה, הוא קם ומקנא במשה ובתפקידו. דבר זה מלמדנו כי הטוב והשמחה של האדם אינם תלויים בשאלה מה או כמה יש לו, אלא בכך שהוא יהיה עסוק בְּעֵצְמוֹ ויִשְׁמַח תָּמִיד בְּמָה שֶׁהוּא קִבֵּל תַּחַת יָדוֹ.

Daf 30: TERUMAH "SITUATED NEARBY"

דף ל': תְּרוּמָה "מִן הַמוֹקֵף"

There is a halakhic principle called: **"terumah min ha'mukaf"** (priestly gifts from nearby produce). We know that a portion of each harvest gleaned from *Eretz Yisrael* must be set aside as *terumah* (priestly gift). On this *daf*, it is said that the *terumah* contribution should be set aside **"min ha'mukaf"**—meaning, when the *terumah* and the rest of the produce from which it will be set aside are found close to each other, in physical proximity. For example, if someone has 1,000 oranges and wants to set aside 10 oranges as *terumah*, those 10 oranges should be set aside for *terumah* when they are still located next to the rest of the 1,000 oranges.

ישנו מושג הלכתי הנקרא: "תְּרוּמָה מִן הַמוֹקֵף". אנו יודעים כי מיבול ארץ ישראל צריך להפריש תְּרוּמָה לכוהנים. בדף זה נאמר כי צריך להפריש תְּרוּמָה "מִן הַמוֹקֵף". כלומר: כשהתְּרוּמָה והפירות נמצאים סמוכים באותו מקום. למשל, מי שיש לו אלה תפוזים והוא רוצה להפריש תְּרוּמָה עשרה תפוזים, צריך להפריש את עשרת התפוזים לתְּרוּמָה כשהם נמצאים ליד אלה התפוזים.

Daf 31: HOW ARE PRIESTLY GIFTS AND TITHES DESIGNATED? אֵיךְ מְפָרְשִׁים תְּרוּמָה וּמַעֲשֹׂרוֹת? דף ל"א:

What should a person who wants to designate *terumah* (priestly gifts) and *ma'asrot* (tithes) do? Of course, that person can pick up produce from the pile and say: "This produce is hereby designated as *terumah* and this produce is designated as *ma'asrot*." However, the Talmud teaches us that there is no obligation to do so. Rather, it is possible to set aside *terumah* and *ma'asrot* even by mere mental designation.

For example, the produce owner stands next to their pile of produce, looks at a certain side of the pile, and thinks in their heart: "The fruits found in this corner will become *terumah*, and the produce on this side will be designated as *ma'asrot*." Until that moment, all the produce has the status of *"tevel"*, from which it is prohibited to eat. From this moment onward the *terumah* and *ma'asrot* are designated and the remainder of the produce is permitted to be eaten. It is now the responsibility of the produce owner to take the *terumah* and give it to the *kohen*, and to give the *ma'asrot* to the *levi'im* and to those who are entitled to receive them. However, even before the *ma'asrot* have been properly distributed, it is already permissible to eat the produce.

הרוצה להפריש תְּרוּמָה וּמַעֲשֹׂרוֹת, מה יַעֲשֶׂה? כמובן שבאפשרותו ליטול פירות מן הערמה, ולומר: הרי זו תְּרוּמָה, והרי אלו מעֲשֹׂרוֹת. אָבֵל התלמוד מלמדנו שאין חובה לעשות כן אלא אפשר להפריש תְּרוּמָה וּמַעֲשֹׂרוֹת באמצעות מחשבה בלבד.

הפירות שנמצאים בפינה הזו יהיו תְּרוּמָה, והפירות בצד הזה יהיו מעֲשֹׂרוֹת
The fruits found in this corner will become *terumah*, and the produce on this side will be designated as *ma'asrot*

למשל, בעל הפירות עומד ליד ערמת הפירות, הוא מסתכל על צד מסוים של הערמה וחושב בליבו: "הפירות שנמצאים בפינה הזו יהיו תְּרוּמָה, והפירות בצד הזה יהיו מעֲשֹׂרוֹת". עד רגע זה כל הפירות היו "טבל" ואסור היה לאכול מהם, ומרגע זה מותר לאכול מהם. עתה על בעל הפירות ליטול את התְּרוּמָה ולתת אותה לכוהן, וליטול את המעֲשֹׂרוֹת ולתנם ללוי ולמי שזכאי בהם. אף עוד לפני כן כבר מותר לאכול מהפירות.

Daf 28: NO DIVORCE DOCUMENT IS REQUIRED AFTER DEATH

דף כ"ח: "אין גט לאחר מיתה"

A man sent a *get* (divorce document) to his wife via a *shaliach* (agent). The *shaliach* arrived in the woman's city to deliver the *get* to her, and lo and behold, to his astonishment, the *shaliach* heard an announcement that the man who sent him had died. The *shaliach* immediately realized that this woman was a widow and would no longer become a divorcee because only a living husband can divorce his wife. After the husband's death, the *get* he asked to be delivered to his wife can no longer cause her to become divorced. **This principle is called "ayn get acharei mitah" (there is no [need for] a get after death [of the husband]).**

What difference would it make to this woman if she is a **widow or a divorcee**? One answer is that **a divorced woman is not halakhically permitted to marry a kohen, while a widowed woman is halakhically permitted to marry a kohen** (with the exception of a *kohen gadol*).

אדם שלח גט לאשתו באמצעות שליח. השליח הגיע לעיר של האישה כדי למסור לה את הגט, והנה הוא שומע לתדהמתו את הפרז מרזי שאותו אדם ששלח אותו נפטר. מיד הבין השליח שהאישה הזו היא אלמנה והיא כבר לא תהיה גרושה, כי רק בעל חי יכול לגרש את אשתו, אך אחרי שהבעל מת, הגט שהוא ביקש למסור לה אינו יכול לגרשה. **כלל זה מכונה "אין גט לאחר מיתה".**

מה זה משנה לאישה זו אם היא אלמנה או גרושה? התשובה היא שאחד ההבדלים הוא שאישה גרושה אינה רשאית להתחתן עם כוהן ואילו אישה אלמנה רשאית להתחתן עם כוהן (חוץ מכוהן גדול).

Daf 29: AN AGENT APPOINTS AN AGENT

דף כ"ט: שליח ממנה שליח

A husband who wants to divorce his wife does not have to give her the *get* (divorce document) directly. **Rather, he can opt to appoint an agent to deliver the get to her.** Once, Ya'akov was appointed to serve as a *shaliach* (agent) to deliver a *get* to a certain woman. **While on his way, Ya'akov decided to appoint a different *shaliach* in his place to deliver the get to the woman.**

The new *shaliach* arrived in the city and stated that Ya'akov, the initial *shaliach*, appointed him as a *shaliach* to deliver the *get*. The *dayanim* (judges) told him: "We are sorry for your trouble, however, [in this instance] you are not a fit *shaliach*. **The husband did not appoint you. He only appointed the initial *shaliach* and, therefore, it is not possible to deliver this get to the woman.**"

בעל הרוצה לגרש את אשתו - אינו חייב לתת לה את הגט ישירות, אלא באפשרותו למנות שליח שימסור את הגט לידה. מעשה ביעקב שהתמנה כשליח למסור גט לאישה אחת. באמצע הדרך החליט השליח יעקב למנות שליח אחר במקומו שימסור את הגט לאשה.

השליח החדש הגיע לעיר וסיפר כי יעקב השליח הראשון מינה אותו לשליח במקומו כדי למסור את הגט. אמרו לו הדיינים: אנו מצטערים על טרחתך, אבל אינך שליח טוב. מכיון שלא הבעל מינה אותך אלא השליח הראשון - אי אפשר למסור את הגט לאישה.

